

terne trufne Bestemmelser. Der tiltrænges imidlertid en Overgangsbestemmelse for de Tilfælde, hvor Brugeren eller Forpagteren i Brugsforhold, der er stiftet forinden Lovens Ikrafttræden, har betalt de hidtidige Ejendomsskatter. Det er saaledes antaget, at den sognekommunale Hartkornsskat og den sognekommunale Ejendomsskyld paa-hvilte Brugeren, medmindre anden Bestemmelse derom er truffet i Kontrakten (jfr. H. R. T. 1857, 243 og Skr. Nr. 166 af 11. August 1874), og i øvrigt kan det i Kontrakten om Forpagtning og Leje af faste Ejendomme være fastsat, at Forpagteren eller Brugeren skal betale Ejendomsskatterne helt eller delvist. I disse Tilfælde bør det Delingsforhold, hvorefter Skatterne hidtil har været delt mellem Ejer og Bruger, ogsaa være bestemmende for, hvor stor en Del af Grundskylden Ejeren skal kunne kræve godtgjort hos Brugeren. Der bør imidlertid fastsættes en vis Begrænsning, for saa vidt Grundskylden overstiger de hidtidige Skatter, idet det maa forebygges, at Ejeren overvælter saa stort et Skattebeløb paa Brugeren, at denne derved beskattes af sin Arbejdsfortjeneste. Paa den anden Side bør den Bruger, der ved Kontrakten har paataget sig at betale Skatterne helt eller delvist, bære en vis Risiko med Hensyn til Forhøjelse af de Ejendommen paa-hvilende Skatter.

Man har ved nærværende Lovforslags Udarbejdelse fundet det rimeligt, at den Forhøjelse, som Brugeren skal bære, fastsættes til 25 pCt. af Skattebeløbet i Skatte-aaret 1920—21, saafremt anden Overenskomst ikke vedtages mellem Parterne.

Til § 7.

Med Hensyn til de her foreslaaede Bestemmelser kan henvises til Bemærkningerne til § 1. Oprævningen af de Beløb, hvormed de hidtidige Skatter overstiger Grundskylden, maa ud fra de der anførte Betragtninger gøres obligatorisk for Kommunalbestyrelserne. Det skønnes imidlertid rimeligt at indrømme Adgang til Dispensation for Beboelsesejendomme, der ikke anvendes til Udleje. For disse Ejendommers Vedkommende vil det Beløb, hvormed de hidtidige Skatter eventuelt kan overstige Grundskylden, i Virkeligheden repræsentere en Bygningsafgift, der, hvor Talen ikke er om særligt bekostelige Beboelser, jfr. Forslagets § 13, ikke bør opretholdes. Det foreslaas derfor, at der i Vedtægterne efter Kommunalbestyrelsernes Indstilling kan fastsættes Dispen-

sationsbestemmelser for saadanne Ejendomme.

For Beboelsesejendomme, der udlejes, vilde en saadan Dispensation ogsaa kunne være forsvarlig, forsaavidt man havde normale Boligforhold, idet man i saa Fald kunde vente, at en eventuel Skattnedsættelse for disse Ejendomme vilde medføre en tilsvarende Nedsættelse i Huslejen. Under de nuværende Forhold kan en saadan Skattnedsættelse imidlertid ikke antages at have den tilsigtede Virkning. Spørgsmaalet om Tillægsskattens Bortfald for disse Ejendomme maa derfor stilles i Bero, indtil normale Tilstande atter er indtraadt.

Til § 10.

Medens det af det i Københavns Kommunalbestyrelse i 1908 vedtagne Forslag om Grundværdistigningsafgift (jfr. Bilag 1) var foreslaaet at beskatte Værdistigningen med 2 pCt., svarende til Halvdelen af Værdistigningen, har man i nærværende Lovforslag fastsat Procenten til 1 $\frac{1}{2}$.

Til § 12.

I Overensstemmelse med, hvad der er anført i de almindelige Bemærkninger foreslaas det, at Ejeren i det Tilfælde, hvor Grundværdistigningsafgiften ikke staar i rimeligt Forhold til Ejerens Udbytte af Ejendommen, faar Henstand med Afgiftens Erlæggelse, indtil Salg eller forøget Udnyttelse af Ejendommen finder Sted. I saadanne Tilfælde vil en streng Gennemførelse af Princippet om Grundværdistigningsafgiften nemlig kunne medføre, at Ejeren tvinges til en Realisation af Ejendommen, hvilket ej heller altid fra Kommunens Standpunkt er ønskeligt. En Opsættelse med Afgiftens Erlæggelse er derfor i visse Tilfælde naturlig baade for Ejerens og Kommunens Vedkommende, og der vil ikke derved blive paaført Kommunen noget Tab. Bestemmelserne i § 11 svarer i øvrigt nøje til, hvad der var foreslaaet i det af Københavns Kommunalbestyrelse i 1908 vedtagne Forslag, og man kan derfor i øvrigt henvise til det Lovforslaget vedføjede Bilag 2, hvori det af Borgerrepræsentationen nedsatte Udvalg har gjort nærmere Rede for de her omhandlede Bestemmelser.

Det er foreslaaet, at Renten af den opsatte Grundværdistigningsafgift vil være at erlægge kontant af Ejeren, der derved stadig vil faa en Paamindelse om Størrelsen af de Beløb, der efterhaanden opsummeres paa hans Ejendoms Konto.